

## T. Alkotmánybíróság

Budapest  
Donáti u. 35-45.  
1015

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01 3 8 0 - 2 / 2020
Érkezett:	2020 OKT 13.
Példány:	1
Melleklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó – korábban igazolt jogi képviselőm, Dr. Csizmadia Szilvia Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csizmadia Szilvia ügyvéd) útján – T. Alkotmánybírósághoz 2020. augusztus 11-én érkezett, a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkhf.44.429/2019/4. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 24.Fpkh.441/2018/17. számú végzése ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszomat a 2020. szeptember 18. napján jogi képviselőm útján kézhez kapott IV/1380-1/2020. számú felhívásra a törvényes határidőn belül az alábbiakkal kívánom kiegészíteni:

Az alkotmányjogi panaszomat a 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-ának figyelembevételével nyújtottam be.

Erre való tekintettel a panaszom elbírálásának nem lehet akadálya, mivel nem olyan kérdésekben kértem az Alkotmánybíróság döntését, amelyek nem tartoznak az Alkotmánybíróság hatáskörébe, illetve panaszom nem a bírói döntések irányának, a bizonyítékok mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének felülbírálatára irányult {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés Indokolás [4] és 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés Indokolás [5]}.

Fenntartva az eredeti panaszban felhívott valamennyi hivatkozást az Alaptörvénybeni jogaim sérelme tárgyában – eredeti panaszom 5. oldala szerint –, panaszomat az alábbiakkal kívánom kiegészíteni:

Alaptörvény hivatkozott rendelkezései:

I.

XXIV. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

XXVIII. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekeit sérti.”

Az Alaptörvény idézett XXIV. cikk (1) bekezdésében írtak sérelme a támadott első- és másodfokú határozatokban tetten érhető, mivel sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem adta indokát határozatában annak, hogy a tisztességes eljárás szabályai szerint eljárva, miért jutott arra a következtetésre, hogy az adós – [REDACTED] az ügyfél pénzeket rendeltetésszerűen használta, azzal a jó gazda gondossága szerint gazdálkodott, az ügyféllel megkötött Bizományosi keretszerződés valamennyi rendelkezéseit betartva. A [REDACTED] vezetőinek büntetőjogi felelősségét megállapító Fővárosi Törvényszék és Fővárosi Ítéltábla ítéleteiben a támadott jogerős végzés indokolásával szemben egyértelműen állapította meg azt, hogy a [REDACTED] vezetői az ügyfelek pénzét – tulajdonát – bűncselekmény elkövetése folytán saját javukra használták fel, amelyre figyelemmel a tulajdonjog alkotmányos védelme nyilvánvalóan sérült.

A jogbiztonság, a tisztességes eljárás, maga a jogállamiság védelme is azt a követelményt támasztja, hogy a jogerős bírói ítéletek (végzések) megalapozottságához kétség ne férhessen. Amennyiben azonban a polgári bíróság jogerős határozata és a büntetőbíróság jogerős ítélete között olyan ellentmondás feszül – azonos tényállás mellett –, mint jelen támadott jogerős döntés esetében, az alkotmányos alapjog sérelme az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint megállapítható.

A határozat indokolásának mellőzése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésén túl a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat is, a tisztességes eljáráshoz való alapjogot, mert megfosztja az ügyfelet attól, hogy a bíróság döntésének indokait megismerhesse.

Amennyiben a bírói döntéshez nincs megfelelő indokolás társítva, akkor a jogorvoslathoz való jog kiüresedik, amellyel sérül a XXVIII. cikk (7) bekezdése is. {5/2019. (III. 11.) AB. határozat}

## II.

Sérült az alapjogom a tulajdonjog sérthetlensége címén, úgy, ahogy arra az eredetileg benyújtott panaszomban már hivatkoztam (eredeti panaszom 6. oldala).

Ezen túlmenően is hivatkozom az Alaptörvény O) cikkére, mely szerint „mindenki felelős önmagáért, képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok teljesítéséhez hozzájárulni”.

Az egyénnek felelőssége van abban, hogy pénzeszközeit milyen befektetési konstrukcióban helyezi el. A befektető ilyen irányú döntése azonban nem zárja ki az állam lehetőségét arra, hogy a bajba jutott befektetők érdekében beavatkozzon, részükre védelmet nyújtson. Jelen ügyben bízunk abban, hogy a befektető-védelmi rendszer – a BEVA – húszezer euró összegig kártalanítást nyújt részünkre. Sajnos ez nem történt meg.

Jelen ügyben hangsúlyoztam, hogy a tőkepiac stabilitásában és állami felügyeletében bízva helyeztem el befektetésem az adósnál, amely befektetés az adós vezetőinek bűncselekményt megvalósító magatartása folytán felemésződött, amiből az is következik, hogy az állam nyilvánvalóan nem gyakorolta felügyeleti jogait, a tulajdonjog védelméről állami intézményei útján nem gondoskodott.

Visszautalok a támadott jogerős végzés indokolásának hiányára, amely a tulajdonjog alkotmányos védelme ellenére – Alaptörvény XIII. cikk – egyáltalán nem adja indokát annak, hogy a BEVA helytállási kötelezettsége ellenére a tulajdonom jogellenes elvesztése folytán miért nem került sor a kártalanításom teljes összegének (20.000.-EUR) megfizetésére.

Ezzel az indokolási hiátussal ismételten sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogom a tisztességes eljárás és az indokolási kötelezettséghez való jogaim tekintetében.

Felhívom az Alaptörvény 28. cikkét, amely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. ... Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Az a jogerős bírói döntés, amely nem veszi figyelembe a büntetőbíróság jogerős ítéletét, nem indokolja meg kellőképpen azt, hogy a befektető miért kerül kizárásra a Befektető-védelmi Alap jogszabály szerint garantált kártalanításából, nyilvánvalóan a fent idézett alkotmányossági alapelvekkel szemben álló módon kerül meghozatalra.

A fentiekre figyelemmel ismételten kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen panaszomat – mint eredeti panaszom hiánypótlását, azzal együttesen – elbírálás végett fogadja be. Állapítsa meg, hogy annak benyújtására az Abtv. 27. §-a szerint került sor – az eredeti panasz előterjesztése szerinti törvényes határidőben, a hiánypótlásra megszabott határidő betartása mellett. A panaszomra tekintettel állapítsa meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkhf.44.429/2019/4. számú végzése, valamint az ezen végzéssel jogerőre emelkedett Fővárosi Törvényszék 24.Fpkh.441/2018/17. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azokat semmisítse meg (Abtv. 43. §).



Tisztelettel:



dr. Csizmadia Szilvia ügyvéd



